

Sygn. akt I ACa 1535/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Wojciech Kościółek
Sędziowie:	SSA Teresa Rak (spr.) SSA Robert Jurga
Protokolant:	st.sekr.sądowy Katarzyna Wilczura

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2016 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa P. P. i B. Z.

przeciwko P. S.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Okręgowego w Nowym Sączu

z dnia 11 sierpnia 2015 r. sygn. akt I C 918/14

1. oddala apelację;

2. zasądza od powodów na rzecz pozwanego kwotę 1 800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

SSA Teresa Rak SSA Wojciech Kościółek SSA Robert Jurga

Sygn. akt I ACa 1535/15

UZASADNIENIE

Powodowie B. Z. i P. P. w pozwie skierowanym przeciwko P. S. domagali się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Okręgowego w Nowym Sączu z dnia 13 kwietnia 2012 r., sygn. akt I C 553/11, zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 19 września 2012 r., sygn. akt I ACa 703/12, w zakresie punktów 1 b) i 1 c) oraz zasądzenia na ich rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu swojego żądania wskazywali, że z uwagi na brak zgody wydawcy Tygodnika Podhalańskiego nie są w stanie wykonać obowiązku nałożonego na nich w tytule wykonawczym. W ocenie powodów została spełniona przesłanka z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.

w postaci następczej niemożności świadczenia wskutek okoliczności, za które dłużnik nie odpowiada. W obecnym stanie faktycznym obowiązek ten, zarówno obciążający powoda, jak i powódkę, nie jest możliwy do zrealizowania, a zatem wygasł, a co najmniej nie nadaje się do wyegzekwowania.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. Wskazywał przy tym, że wskazywana przez powodów przyczyna w świetle twierdzeń pozwu istniała już w dacie wydania wyroku i nie może stanowić podstawy do uwzględnienia powództwa. Wskazywał również, że sami powodowie przyznali, że przeszkodą do opublikowania wyroku jest wyłącznie brak zgody wydawcy na publikowanie zleconych oświadczeń z uwagi na tradycję i politykę wydawanego przez niego pisma ale publikacja w ramach zamówienia niestandardowego na pierwszej stronie (...) jest, co do zasady możliwa. Pozwany odniósł się w tym zakresie do cennika tej gazety oraz okoliczności, że w przeszłości (...) opublikował na pierwszej stronie przeprosiny J. J. lub B. Z. na podstawie wyroków Sądu Okręgowego w Nowym Sączu i Sądu Apelacyjnego w Krakowie. Podniósł również, że brak zgody wydawcy (...) na zamieszczenie oświadczenia w formie i treści wskazanej w wyroku sądowym nie oznacza, że w przyszłości na skutek zmiany decyzji obecnego wydawcy albo w razie zmiany osoby zarządzającej będzie możliwe wykonanie wyroku. Zdaniem powoda w sprawie nie doszło do sytuacji, w której świadczenie nie może być egzekwowane. Dłużnicy co prawda nie wykonali swojego obowiązku ale pozwany korzystając z uprawnień przyznanych mu przez przepisy kodeksu postępowania cywilnego uzyskał od dłużników środki na wykonanie nałożonego na dłużników obowiązku i ma zamiar doprowadzić do wykonania wyroku.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy oddalił powództwo i zasądził od powodów na rzecz pozwanego kwoty po 1208,50 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Rozstrzygnięcie wydał w oparciu o następująco ustalony stan faktyczny sprawy:

Wyrokiem z dnia 19 września 2012 r. sygn. akt I ACa 703/12 - wydanym w wyniku rozpoznania apelacji powoda (obecnie pozwanego P. S.) od wyroku Sądu Okręgowego w Nowym Sączu z dnia 13 kwietnia 2012 r., sygn. akt I C 553/11 - Sąd Apelacyjny w Krakowie zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że nadał mu między innymi treść:

- w punkcie 1. b) zobowiązuje pozwaną B. Z. by umieściła na 1 stronie (...) informację o przeprosinach zatytułowaną (...) o następującej treści: „Ja B. Z., jako redaktor naczelny (...) przepraszam Pana P. S. za opublikowanie w tym czasopiśmie w wydaniu z dnia 12 sierpnia 2010 roku na stronach 1 i 13 oraz w wydaniu z 2 września 2010 roku na stronie 5 jego wizerunku i danych osobowych bez jego zgody” z formatowaniem tytułu i tekstu przeprosin jak w artykule (...)” z dnia 12 sierpnia 2010 roku na 1 stronie Tygodnika w miejscu, w którym został umieszczony ten artykuł, bez dopisków i komentarzy w terminie dwóch tygodni od uprawomocnienia się wyroku;

- w punkcie 1. c) zobowiązuje pozwanego P. P., aby umieścił na 1 stronie (...) oświadczenie o przeprosinach zatytułowane (...) o następującej treści: „Ja P. P. jako autor artykułu „Kwity nadal pod stołem” opublikowanego w (...) z dnia 12 sierpnia 2010 roku przepraszam Pana P. S. za podanie danych osobowych oraz jego wizerunku bez jego zgody” z formatowaniem tytułu i tekstu przeprosin jak w artykule „(...)” z dnia 12 sierpnia 2010 roku na 1 stronie Tygodnika w miejscu, w którym został umieszczony wyżej wymieniony artykuł, bez dopisków i komentarzy w terminie dwóch tygodni od uprawomocnienia się wyroku.

Obowiązek umieszczenia stosownych przeprosin na pierwszej stronie (...) został w przedmiotowym wyroku nałożony także na jego wydawcę - (...) sp. z o.o. w Z. (pkt 1. a)). Cennik reklam i ogłoszeń (...) przewiduje możliwość wykupienia reklamy na pierwszej stronie tego czasopisma w formie specjalnego okienka koło winiety oraz u dołu pierwszej strony. Pismami z dnia 01 października 2012 r. skierowanymi do wydawcy (...), powodowie złożyli stosowne zamówienia w celu wykonania nałożonych na nich obowiązków zgodnie z powyższym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 19 września 2012 r. Wydawca (...) pismem z dnia 03 grudnia 2012 r. odmówił powodom publikacji zamówionych oświadczeń, uzasadniając odmowę przyjętą polityką i tradycją, zgodnie z którą nie publikuje on zamawianych oświadczeń na pierwszej stronie (...). W zaistniałej sytuacji pozwany P. S. złożył do Sądu Rejonowego w Z. wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko powodowi P. P. w celu egzekucji świadczeń niepieniężnych, w pierwszej kolejności poprzez wezwanie powoda do wykonania - w terminie 14 dni od doręczenia wezwania - obowiązku

wynikającego ze wspomnianego wcześniej tytułu wykonawczego. Postępowanie egzekucyjne zostało wszczęte pod sygn. akt I Co 1183/12, a Sąd Rejonowy w Z. uwzględnił wniosek pozwanego i postanowieniem z dnia 31 grudnia 2012 r. wezwał powoda P. P. do wykonania obowiązku stwierdzonego w punkcie 1 lit. c) cytowanego wyroku. Pozwany złożył też analogiczny wniosek przeciwko powódce B. Z.. Postępowanie w tej sprawie również zostało wszczęte (sygn. akt I Co 1184/12) i postanowieniem z dnia 31 grudnia 2012 r. Sąd Rejonowy w Zakopanem wezwał powódkę do wykonania obowiązku określonego w punkcie 1 lit. b) wyroku.

Z uwagi na to, że wydawca (...) nie zmienił swojego stanowiska odnośnie publikacji oświadczeń powodów w dalszym ciągu nie byli oni w stanie wykonać obowiązku nałożonego na nich w tytule wykonawczym. Następnie wnioskami z 27 marca 2013 r. pozwany w obu powyższych postępowaniach egzekucyjnych wniósł o udzielenie mu umocowania do wykonania czynności opisanych w punktach 1 lit. b) i c) cytowanego wyroku na koszt powodów, a także o przyznanie na jego rzecz kwot po 11.070,00 zł od każdego z powodów, potrzebnych do wykonania tej czynności. Swoje żądanie pozwany oparł na wyliczeniach przeprowadzonych na podstawie cennika ogłoszeń (...) zamieszczonego na stronie internetowej czasopisma.

W dniu 17 lipca 2013 r. Sąd Rejonowy w Z. skierował do wydawcy (...) zapytanie o informacje na temat kosztów związanych z publikacją przeprosin na jego pierwszej stronie, zgodnie z tytułem wykonawczym.

W odpowiedzi na powyższe zapytanie, w piśmie z dnia 22 lipca 2013 r., wydawca (...) poinformował Sąd, że czasopismo to nie publikuje na pierwszej stronie żadnych zleconych ogłoszeń o treści takiej, jak określona w wyroku, podtrzymując swoje jednolite stanowisko.

Zarządzeniem z dnia 02 października 2013 r. Sąd Rejonowy w Z. połączył sprawy o egzekucję przeciwko powodom prowadzone pod sygnaturami I Co 1183/12 i I Co 1184/12 do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia pod sygnaturą I Co 1183/12.

Postanowieniem z dnia 31 stycznia 2014 r. sygn. akt I Co 1183/12 Sąd Rejonowy w Z. udzielił pozwanemu umocowania do wykonania na koszt powodów czynności określonych w tytule wykonawczym, przyznając jednocześnie na jego rzecz kwoty po 11.070,00 zł od każdego z powodów.

Postanowienie to zostało zaskarżone zażaleniami wniesionymi przez powodów. Postanowieniem z dnia 08 maja 2014 r. sygn. akt III Cz 286/14 Sąd Okręgowy w Nowym Sączu w rozpoznaniu powyższych zażeń zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że obniżył kwoty przyznane pozwanemu do wysokości po 5.535,00 zł od każdego z powodów. Pozwany wyegzekwował środki przyznane mu w celu wykonania tytułu wykonawczego.

W toku postępowania w sprawie I C 533/11 (ówczcześni pozwani) powodowie B. Z. i P. P. nie wskazywali, że nie istnieje możliwość wykonania żądania zgłoszonego przez powoda w pozwie. Okoliczność ta nie była przez nich wskazywana także przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie. Pierwsza strona (...) jest to strona okładkowa i tygodnik nie drukuje na niej ogłoszeń. Na pierwszej stronie są natomiast zamieszczane reklamy komercyjne. Powodowie są zatrudnieni w (...): powódka B. Z. od 20 lat, a powód P. P. od około 10 lat. Od 2004 r. powódka B. Z. jest redaktorem naczelnym tego czasopisma. (...) istnieje 25 lat i obowiązują w nim pewne zasady, w tym zasada zgodnie z którą nie publikuje on zamawianych oświadczeń na pierwszej stronie. Powodowie zostali zapoznani z tą zasadą w chwili rozpoczęcia pracy w (...). Powodowie zwrócili się do biura ogłoszeń (...) i uzyskali informację, że takie ogłoszenie nie zostanie zamieszczone oraz że prezes zarządu wydawcy (...) nie zmieni swojego stanowiska w tej sprawie. Prezes zarządu wydawcy odpowiada za pracę biura ogłoszeń i on decyduje o tym, gdzie i na jakiej stronie zostają zamieszczane ogłoszenia.

Wydawca (...) zamieścił na jego pierwszej stronie swoje przeprosiny zgodnie z treścią tytułu wykonawczego. Powodowie w celu zamieszczenia oświadczeń o przeproszeniu pozwanego musieliby zawrzeć umowę z wydawcą, ale prezes zarządu wydawcy nie wyraża woli zawarcia takiej umowy. Raz na pierwszej stronie (...) znalazły się łączne przeprosiny redaktora naczelnego tego czasopisma i jego wydawcy. Pozwany P. S. przez cały czas zamierza wykonać wyrok. Pozwany uzyskał środki na wykupienie przeprosin na łamach (...). Czeką na zmianę stanowiska w tej sprawie.

Dokonując oceny prawnej wskazał, że powództwo oparte na podstawie z art. 840 §1 pkt 2 k.p.c. nie zasługiwało na uwzględnienie. Wskazał, że przepis ten wprowadza możliwość zwalczania tytułu wykonawczego w przypadku, gdy już po powstaniu tytułu egzekucyjnego zaszły zdarzenia prowadzące do wygaśnięcia zobowiązania lub zdarzenia, wskutek których zobowiązanie nie może być egzekwowane. Zaznaczył też, że przepis ten wprowadza prekluzję co do zdarzeń zaszłych przed zamknięciem rozprawy, a zatem zanim jeszcze formalnie takie orzeczenie zostało wydane. Odnosząc powyższe do okoliczności przedmiotowej sprawy wskazywał, że wydawca odmówił powodowi publikacji zamówionych oświadczeń, uzasadniając odmowę przyjętą polityką i tradycją, zgodnie z którą nie publikuje on zamawianych oświadczeń na pierwszej stronie. Ponadto dla publikacji ogłoszenia o treści i formie określonej w tytule wymagana byłaby umowa z wydawcą, na zawarcie, której te nie wyraża zgody. W ocenie Sądu Okręgowego, powodowie aktualnie nie mogą skutecznie powoływać się na istnienie zasady, o której jako redaktor naczelny i dziennikarz musieli wiedzieć już w czasie, gdy toczyło się postępowanie, w ramach którego został na nich nałożony wskazany obowiązek. Skoro bowiem o zasadzie tej wiedzieli „przed zamknięciem rozprawy” to obecnie z uwagi na wspomnianą w wstępie prekluzję utracili możliwość skutecznego powoływania się na nią. Również wywodzenie niemożności wykonania obowiązku wynikającego z tytułu wykonawczego wyłącznie z braku zgody osoby uprawnionej do reprezentacji wydawcy na zawarcie umowy z powodami w zakresie edycji niestandardowego ogłoszenia to również w tym przypadku w ocenie Sądu nie sposób mówić o okoliczności, która ujawniła się dopiero po zamknięciu rozprawy, skoro polityka i tradycja wydawcy istniały i były przestrzegane. W ocenie Sądu Okręgowego nie sposób również traktować odmowy wydawcy zawarcia umowy z powodami, jako czegoś niezmiennego i trwałego. Podzielił przy tym Sąd stanowisko pozwanego, że brak zgody wydawcy na zamieszczenie oświadczenia w formie i treści wskazanej w tytule wykonawczym nie oznacza, że w przyszłości na skutek zmiany decyzji obecnego wydawcy, albo w razie zmiany osoby zarządzającej nie będzie możliwe wykonanie wyroku. Wskazał też, że pozwany cały czas zamierza wykonać wyrok i uzyskał na ten cel środki i czeka jedynie na zmianę stanowiska w tej sprawie. Na marginesie rozważań wskazał Sąd, że interesy wszystkich podmiotów, które były w sprawie, w której został wydany tytuł były wspólne. Zaznaczył, że w świetle obowiązujących przepisów prawa prasowego (art. 37,38), wydawca na równi z redaktorem naczelnym i dziennikarzem ponosi odpowiedzialność za treść ukazujących się w wydawanym przez niego czasopiśmie. Przyjęcie zaś argumentacji wydawcy, na którą powoływali się powodowie, prowadziłoby do tego, że w każdym przypadku zasłaniania się przez wydawcę tradycją lub zwyczajem, w szczególności po wydaniu wyroku nakazującego publikację przeprosin, oświadczenia redaktorów naczelnych czy dziennikarzy nie mogłyby ukazywać się w czasopiśmie, w których wcześniej osoby te dokonały naruszenia czyichś dóbr osobistych. Zdaniem Sądu także zatem z art. 38 prawa prasowego wynika obowiązek współdziałania wydawcy w usunięciu skutków stwierdzonych naruszeń i umożliwienia redaktorom naczelnym i dziennikarzom zamieszczenia stosownych oświadczeń na łamach wydawanego przez niego dziennika lub periodyku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na zasadzie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c.

Apelację od wyroku złożyli powodowie i zaskarżając go w całości domagali się jego zmiany i pozbawienie tytułu wykonawczego, jakim jest wyrok Sądu Okręgowego w Nowym Sączu z dnia 13 kwietnia 2012r. sygn.. akt I C 553/11 zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 19 września 2012r. sygn. akt I ACa 703/12 wykonalności w zakresie punktu 1 b) i 1 c), ewentualnie o uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Nowym Sączu oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

Zarzuciła mu:

I. Naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na wynik sprawy:

a. art. 233 §1 k.p.c. poprzez dowolną i pobieżną, przekraczającą granice dozwolonej swobody, ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego, zamiast wszechstronnego jego rozważenia, sprzeczną z zasadami doświadczenia życiowego oraz zasadami logiki i prowadzącą do błędnych ustaleń faktycznych, a polegającą na:

i. traktowaniu stanowiska wydawcy (...) w kwestii zamieszczania ogłoszeń na pierwszej stronie czasopisma jako trwałego i niezmiennego, a jednocześnie jako ulegającego zmianom;

ii. uznaniu okoliczności, że Pozwany ma zamiar wykonać wyrok za świadcząca o braku trwałości okoliczności niepozwalającej na wykonanie tytułu wykonawczego;

(...). stwierdzeniu na podstawie faktu publikacji przez wydawcę (...) ogłoszenia o podobnej treści oraz na podstawie cennika publikacji ogłoszeń (...), że wykonanie przez Powodów obowiązku objętego tytułem wykonawczym jest możliwe;

b. art. 328 §2 k.p.c. poprzez sporządzenie uzasadnienia niespełniającego ustawowych wymogów, niepełnego, niezrozumiałego i uniemożliwiającego prześledzenie toku rozumowania Sądu I instancji;

II. Naruszenie przepisów prawa materialnego:

a. art. 38 ust. 1 Prawa prasowego poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że wydawca czasopisma ponosi odpowiedzialność za wykonanie wyroku przez inne osoby odpowiadające na podstawie tego przepisu, z czego Sąd I instancji wywodzi wniosek o możliwości zamieszczenia przez Powodów ogłoszenia w tytule prasowym wbrew woli jego wydawcy;

III. Błąd w ustaleniach faktycznych polegający na:

a. błędnym przyjęciu, że zdarzeniem, które nastąpiło po powstaniu tytułu egzekucyjnego, w skutek którego zobowiązanie wygasło, jest polityka wydawcy (...) podczas gdy w rzeczywistości zdarzeniem tym jest odmowa przez wydawcę (...) zamieszczenia na łamach tego czasopisma ogłoszenia zamówionego przez Powodów

Odowiedź na apelację złożyła strona pozwana domagając się jej oddalenia i zasądzenia kosztów postępowania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie mogła odnieść zamierzonego w niej skutku.

Na wstępie należy wskazać, że pomimo podniesienia przez powodów zarzutów skierowanych przeciw ustaleniom faktycznym Sąd Apelacyjny w obecnym składzie w pełni podziela ustalenia Sądu I instancji i przyjmuje je za własne.

Odnosząc się więc do podnoszonych zarzutów naruszenia przepisów prawa procesowego, które skierowane są przeciwko ustaleniom faktycznym wskazać należy, że w świetle analizy art. 233 Kpc i bogatego orzecznictwa, sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału zachodzi jedynie wtedy, gdy powstaje dysharmonia pomiędzy materiałem zgromadzonym w sprawie, a konkluzją, do jakiej dochodzi sąd na jego podstawie. Jeżeli natomiast sąd z określonego materiału dowodowego wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów i musi się ostać. Podniesione przez powodów w ramach apelacji zarzuty związane z naruszeniem wskazanego przepisu jak również błędami w ustaleniach stanu faktycznego, nie odnoszą się w istocie stricte do ustaleń faktycznych, lecz oceny prawnej wyprowadzonej z prawidłowo poczynionych ustaleń. Nie ulega bowiem wątpliwości, że prawidłowo ustalił Sąd okoliczności związane z polityką wydawcy, jak również odmową publikacji ogłoszenia, nie upatrując jednak w tych okolicznościach podstawy do uwzględnienia powództwa opozycyjnego. Sąd Okręgowy opierał się w tym zakresie na stanowisku jakie przedstawiał on w odpowiedzi na próby powoda doprowadzenia do publikacji ogłoszenia, odwołując się m.in. do pism z dnia 3 grudnia 2012r. oraz odpowiedzi udzielonej Sądowi Rejonowemu w Z. w dniu 22 lipca 2013r. Nie sposób dopatrzeć się sygnalizowanej przez apelujących sprzeczności logicznej w tym, że w kontekście zgłoszonego roszczenia argumentowali oni, że przeszkoda ta ma charakter trwały, a nie przejściowy i związany z możliwością zmiany decyzji. Nie ulega wątpliwości, że to od decyzji osób reprezentujących wydawcę, zależy zmiana decyzji w przedmiocie publikacji, a kwestia ta nie stanowi przeszkody niemożliwej do przewyciężenia w przyszłości, skoro już w przeszłości dochodziło do sytuacji, gdy ogłoszenia takie były publikowane.

Nie stwierdził też Sąd uchybień procesowych, w zakresie sporządzenia uzasadnienia, bowiem naruszenie art. 328 §2 Kpc ma miejsce tylko wtedy, gdy treść uzasadnienia Sądu I instancji uniemożliwia Sądowi odwoławczemu

dokonanie oceny toku wyводу, który doprowadził do wydania orzeczenia. Taka sytuacja w niniejszej sprawie nie miała miejsca, bowiem obszerne uzasadnienie Sądu Okręgowego zawierające wszystkie niezbędne elementy pozwala z dużą dokładnością zrekonstruować tok rozumowania Sądu I instancji. Okoliczność zaś, że apelujący nie zgadzają się z takim uzasadnieniem, nie powoduje jego wadliwości, a Sąd odnosi się do poszczególnych zarzutów.

Przechodząc od oceny prawnej wskazać należy, że podstawą wywiedzonego roszczenia był art. 840 § 1 pkt 2 Kpc, w świetle którego dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie. Skutek w postaci wygaśnięcia zobowiązania wywierają w szczególności takie zdarzenia materialnoprawne, jak: wykonanie zobowiązania przez spełnienie świadczenia zgodnie z jego treścią, potrącenie, odnowienie, zwolnienie z długu, świadczenie w miejsce spełnienia (datio in solutum). Natomiast skutek w postaci niemożności egzekwowania zobowiązania wywierają w szczególności takie zdarzenia materialnoprawne, jak: prolongata terminu spełnienia świadczenia, rozłożenie świadczenia na raty, przedawnienie roszczenia. Nie sposób zatem przyjąć jako podstawę wystarczającą dla uwzględnienia powództwa okoliczności odmowy publikacji ogłoszenia przez wydawcę, który odwołuje się w zakresie swojego stanowiska do polityki wydawnictwa, którą to okoliczność w świetle tego stanowiska zasadnie sąd identyfikował ze stanem jaki istniał już w chwili zamknięcia rozprawy w sprawie I C 553/11, wskazując jednocześnie, że stanowisko to może ulec zmianie w przyszłości. Nie sposób w stanowisku tym upatrywać sprzeczności logicznej, bowiem kwestia utrwalonej polityki wydawnictwa, na którą powołuje się wydawca w odpowiedzi na podejmowane próby publikacji, umiejscowiona jest w czasie przeszłym, gdy tymczasem możliwość zmiany tego stanowiska odnosi się do czasu przyszłego. Wbrew stanowisku apelujących istotna z punktu widzenia przedmiotowego rozstrzygnięcia, jakkolwiek nie kluczowa, była również okoliczność związana z wiedzą powodów na temat polityki wydawnictwa, którą redaktor naczelny i dziennikarz musieli mieć już w chwili zamknięcia rozprawy w sprawie gdzie zapadł wyrok ustalający przedmiotowy obowiązek. Wbrew wyrażonemu przez nich stanowisku to z tą okolicznością można wiązać istnienie ewentualnej przeszkody do publikacji oświadczenia, a nie ze stanowiskiem wyrażonym w odpowiedzi na konkretne żądanie, tym bardziej, że odpowiedź wydawnictwa odnosi się do ogólnie ukształtowanej i obowiązującej polityki wydawnictwa i oparta jest na art. 36 ust. 4 ustawy prawo prasowe. Powodowie nie twierdzili w toku przedmiotowego postępowania, że brak możliwości publikacji miał miejsce w związku ze zmianą polityki wydawnictwa lecz niemożność tą wiąże z tak utrwalonym i obowiązującym już uprzednio stanem. Przypomnieć w tym miejscu należy, że przedmiotem rozpoznania w sprawie wszczętej powództwem opozycyjnym nie mogą być zdarzenia istniejące przed powstaniem tytułu korzystającego z powagi rzeczy osądzonej, gdyż wówczas jego uwzględnienie prowadziłoby do zanegowania tej powagi i zakwestionowania prawomocnych orzeczeń, co jest niedopuszczalne. Sąd rozpoznający powództwo opozycyjne jest bezwzględnie związany wyrokiem wydanym w sprawie między wierzycielem a dłużnikiem co do ustalonego w sentencji obowiązku świadczenia. Z tego względu - przy orzekaniu na podstawie art. 840 § 1 pkt 2 Kpc, gdy tytułem egzekucyjnym jest orzeczenie sądu - uwzględnia wyłącznie zdarzenia, które nastąpiły po wydaniu tego wyroku. Również zarzuty jakie apelujący formułują, a związane z naruszeniem art. 38 ust. 1 Prawa prasowego nie mogły odnieść zamierzonego skutku. Zaznaczenia w tym miejscu wymaga, że Sąd Okręgowy do regulacji tej odniósł się jedynie marginalnie i nie stanowiła ona w istocie podstawy wydanego orzeczenia, wskazując jedynie pośrednio na obowiązek współdziałania wydawcy, celem umożliwienia wykonania obowiązku redaktora naczelnego i dziennikarza.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny oddalił apelację powodów działając na podstawie art. 385 Kpc.

O kosztach postępowania orzekł Sąd na podstawie art. 98 Kpc, mając na uwadze wynik postępowania apelacyjnego, które zakończyło się wygraną pozwanego. Pozwany w toku postępowania apelacyjnego był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego i złożył stosowny wniosek o zasądzenie kosztów postępowania. Wysokość została ustalona na kwotę 1800 zł, stosownie do wartości przedmiotu zaskarżenia.

SSA Teresa Rak SSA Wojciech Kościółek SSA Robert Jurga